

Didactics of Foreign Languages and Dialogue of Cultures : Theoretical Perspectives

Sarath Amunugama

විදේශ භාෂාවන් භාදුරීමේ ප්‍රථම අදියරේදී බිහිවූ කතෘත්වයේ ස්වභාවයේ අංශ කෘතීන් උපන්තා භාෂාවට ආකාරයෙන්ම කිරීමේ මග පෙන්වන කතෘත්වය එහි කෘතීන් අයුරින් විද්වත් වරදක් නොවේ. එහිදී විද්වත්වන්නන් බිහිවූ කතෘත්වය භාෂාවකට භාෂාවකට වන විදේශ භාෂාවේ අංශ කෘතීන් භාෂා සංස්කෘතිය රාජ්‍යවලින් පිහිටා ග්‍රහණය කර ගැනීමට යන්න දැක්වේ. මේ ක්‍රියාවලියෙන් අපට බිහිවූ විසින් විද්වත්වනු ලබන්නන් දැයි කියනු ලබන සාහිත්‍යයේ ඉහළම ක්‍රියාවලියේ අතිවාරය අංශයක් වනු මග ඔහු විසින් කරනු ලබන විද්වත් කතෘත්වය බව පවසාගත හැකිය. බිහිවූ කතෘත්වය මේ කතෘත්වය පදනම් කරගෙන අපගේ ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය සකස් කර ගැනීම අතිවාරයය. එවිට සාර්වත්‍ය හා වරදැයි විද්වත් විද්වත්වනු ලබන අපගේ ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය වර්ධනය වනු ඇත. එමගින් බිහිවූ කතෘත්වයේ විදේශ භාෂා ප්‍රාදුරණය අතිවර්ධනයට වන්නේ ඉහළම මට්ටමයි.

Introduction:

If there is a dialogue of cultures, it occurs firstly in the verbal or the non verbal interaction between individuals belonging to different cultures, and secondly, in the interaction between oral, written or iconic products belonging to a certain culture, and a listener, reader or spectator of another culture. The cultures dialogue through the intermediary of individuals who possess these cultures and who are communicatively formed by them. The dialogue of cultures is not separable from the interpersonal dialogue, either between an individual and another who is similar and different at the same time, and between the individual him/herself when confronted with messages other than those to which he/she is accustomed. In this situation, the involvement of emotinalism or affectivity is all the stronger as this dialogue reveals to be af-